

hitelességét, 53,9%-uknak pedig problémát jelent a különféle fogászati kezelések előnyeinek és hátrányainak mérlegelése.

Megbeszélés: Az eredmények tükrében az iskolai egészségfejlesztés során törekedni kell az ismeretek mindennapi alkalmazásának elősegítésére, fejleszteni kell a tanulók kritikai gondolkodását, ami alkalmas a fogászati egészségműveltséggel való együttes fejlesztésére, hiszen a két terület közös pontja az értékelés mint kognitív művelet. Kutatócsoportunk a továbbiakban olyan feladatok készítésére koncentrál, amelyekkel a két terület együttesen fejleszthető.

Szűcs Bernadett

A triumphus jelensége Piankhi sztélénél

A III. Átmeneti Kor utolsó harmadában a XXV. kusita dinasztia (i.e. 747–656) került hatalomra Egyiptomban első uralkodójával, Pj-nhj-val, akinek nevét innentől kezdve az egyiptológiai szakirodalomban bevett átírás szerint fogom közölni, vagyis Piankhiként. Piankhinak fennmaradt egy királyi sztéléje, melyet bár a napatai Gebel el-Barkalban tártak fel 1882-ben, a legfrissebb kutatások szerint eredetileg Thébában állítottak fel. A sztélén olvasható szöveg több szempontból is érdekes: egyrészt a történeti aspektusból, hiszen képet kaphatunk Piankhi Egyiptomba vezetett hadjáratáról, különös tekintettel a hódításaira, másrészt irodalmi és filológiai szempontból, mivel klasszikus egyiptomi nyelven íródott, mely archaizmusra utal, ez pedig egy nem egyiptomi származású uralkodó esetében különösen fontos hatalmának legitimálása céljából. Van azonban egy további szempont, melyet érdemes vizsgálni Piankhi sztéléje kapcsán, ez pedig a *triumphus* kérdése. Bár a triumphus, vagyis a diadalmenet jelensége elsősorban az ókori római civilizációhoz köthető, pontosabban itt adatolt a legjobban, korántsem a Római Birodalom sajátja volt, hanem más ókori kultúrákban, így Asszíriában és Egyiptomban is kimutatható, jóllehet ezen kultúrák esetében a rítustörténeti fogalomtáron keresztül tudjuk leginkább megragadni. Előadásom célja tehát, hogy megvizsgáljam a sztélé szövegét vallástörténeti szempontból, ezáltal kimutatva a triumphus egyes elemeinek jelenlétét a királyi feliratban. Ehhez segítségül hívom többek közt Mary Beard *The Roman Triumph* (2007) című munkáját, illetve a két legfontosabb egyiptológiai tanulmányt a triumphus témakörével kapcsolatban, mely Anthony Spalinger (2013) és Giacomo Cavillier (2013) nevéhez fűződik. Mielőtt azonban mindezt megtenném egy rövid bevezető keretein belül ismeretem, hogy mit is értünk a triumphus, mint rituális cselekmény alatt, és hogy milyen fázisokra tudjuk osztani, hiszen el tudunk különíteni szeparációs, liminális és reintegrációs szakaszokat. Mindemellett Piankhi uralkodásának előzményeire is körülményeire is ki fogok térni, hiszen e nélkül nem helyezhető el a téma a megfelelő történeti kontextusba.